

Arrest

nr. 116 199 van 20 december 2013
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Georgisch staatsburger van Georgische origine te zijn. U werd geboren op (...) in de Georgische stad Tsalendzhikha. Sinds november 2011 was u lid van de publieke beweging 'Georgian Dream'. U maakte deel uit van de werkgroep rond gezondheidszorg en sociaal welzijn en trok samen met anderen, onder wie een zekere N. G. (...), de straat op om mensen te informeren over de doelstellingen van Georgian Dream op vlak van sociaal welzijn en gezondheidszorg.

Uw problemen begonnen toen uw collega N. G. (...) u op 21 januari 2012 na jullie werk mee uit eten vroeg. U vond haar een aangename collega en ging in op dit verzoek. Toen jullie die avond in het restaurant gezellig zaten te dineren en te praten, bekende N. (...) u dat ze een relatie met u

wilde beginnen en ze vroeg u haar te kussen, wat u ook deed. Hierop rukte N. (...) haar bovenkledij af, gooide wijn over zichzelf heen en begon te schreeuwen. Onmiddellijk daarna stormden gemaskerde mannen het restaurant binnen. Ze handboeiden u en trokken u mee naar buiten, waar ze u in een auto duwden en blinddoekten. De auto bracht u naar een onbekende plaats, waar u in een kamer werd ondergebracht. U werd er beledigd, mishandeld en uiteindelijk onder druk gezet om documenten te tekenen. U heeft geen idee wat er in de documenten stond, maar uw belagers verwachtten van u dat u Georgian Dream zou verlaten en anderen zou overtuigen hetzelfde te doen. Ze wilden eveneens dat u op televisie zou aankondigen dat Georgian Dream mensen omgekocht en bedreigd had om aanhangers te krijgen. Zo niet zou u in de gevangenis terecht komen, waar u vervolgens om het leven gebracht zou worden. U was niet van plan hun instructies op te volgen, maar stemde uiteindelijk in om zo snel mogelijk vrij te kunnen komen. Uw belagers dumpten u na enkele uren ergens langs de kant van de weg, waar u werd opgepikt door de bestuurder van een voorbij rijdende wagen, die u naar huis bracht. Thuis verzamelde u alle documenten en spullen die u nodig achtte en ging naar uw vriend D. (...), bij wie u tot aan uw vertrek verbleef. U vertelde uw vriend wat u overkomen was en hij raadde u aan het land te verlaten. Hij regelde zelfs uw uitreis.

U verliet Georgië uiteindelijk op 28 januari 2012. Vanuit Georgië reisde u met het vliegtuig naar Turkije, van waaruit u vervolgens een vliegtuig naar België nam. U bereikte België nog diezelfde dag. Op 3 februari 2012 diende u vervolgens een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Sinds uw vertrek uit uw herkomstland worden uw ouders en zus lastiggevalen door uw belagers, die nog steeds naar u op zoek zijn.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Georgië problemen kende omwille van uw politieke activiteiten. U kreeg problemen met uw politieke tegenstanders omdat zij van u verlangden dat u uw partij zou verraden, maar u dit weigerde.

Er moet echter op gewezen worden dat u niet aannemelijk maakte dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst niet op bescherming vanwege de autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u sinds november 2011 lid werd van de maatschappelijke beweging 'Georgian Dream'. Op dat moment was de politieke partij Georgian Dream immers nog niet officieel opgericht (Schriftelijke verklaringen CGVS 1, vraag 1 - Schriftelijke verklaringen CGVS 2, vraag 1-2). In januari 2012 kreeg u vervolgens problemen met de partij National Movement, die op dat moment aan de macht was in Georgië, die van u verlangde dat u Georgian Dream zou verraden, wat u echter weigerde (Schriftelijke verklaringen CGVS 1, vraag 7 - Schriftelijke verklaringen CGVS 2, vraag 3-4). Er moet evenwel benadrukt worden dat het politieke bestel in Georgië ondertussen drastisch gewijzigd is. Volgens onze objectieve gegevens (waarvan er een kopie bij uw administratieve dossier is gevoegd), heeft de oppositiecoalitie van Bidzina Ivanishvili de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 gewonnen, waarmee een einde werd gemaakt aan de hegemonie van de almachtige National Movement, de partij van het staatshoofd Mikheil Saakashvili. Buiten de National Movement en de coalitie Georgian Dream heeft geen enkele andere partij de minimumdrempel van 5% van de stemmen gehaald om vertegenwoordigd te worden in het Georgische parlement. Sinds 2 oktober 2012, de datum waarop Saakashvili zijn nederlaag heeft erkend, werd er een bladzijde omgedraaid in Georgië, en tekent er zich een nieuw politiek landschap af. De oppositie van gisteren is de meerderheid van vandaag geworden. Bidzina Ivanishvili werd officieel tot eerste minister benoemd door president Saakashvili. Enkel kopstukken die deel uitmaken van de coalitie of dicht bij de coalitie van Bidzina Ivanishvili staan, maken deel uit van zijn regering. Tea Tsulukiani, benoemd tot minister van Justitie, heeft gedurende tien jaar op het EHRM gewerkt in Straatsburg. Sozar Subari, de voormalige ombudsman voor de mensenrechten in Georgië, die gedurende verschillende jaren de mishandelingen in het gevangenis milieu aan de kaak heeft gesteld, heeft de ministerportefeuille van het gevangeniswezen gekregen. Beiden hebben aangekondigd dat ze radicale hervormingen willen doorvoeren. Men kondigt bovendien een grondige reorganisatie aan van de parketten, evenals een vervanging van de leidinggevenden binnen de politie en veiligheidsdiensten.

Uit bovenstaande gegevens blijkt bijgevolg dat u op de bescherming van uw autoriteiten kan rekenen indien uw vroegere belagers u na terugkeer naar Georgië opnieuw zouden lastigvallen aangezien Georgian Dream vandaag de macht in handen heeft. U stelde wel dat uw familie na uw vertrek uit Georgië werd lastiggevalen door uw vroegere belagers, die naar u op zoek zijn. Dit zou nog steeds het geval zijn (Schriftelijke verklaringen CGVS 1, vraag 9 - Schriftelijke verklaringen CGVS 2, vraag 10). Er moet echter aangestipt worden dat uw familie op geen enkele manier gepoogd heeft om bescherming te verkrijgen. U argumenteerde dat uw ouders te oud en ziek zouden zijn om klacht in te dienen. Uw zus zou dan weer bang zijn om een klacht in te dienen omdat ze hierdoor zelf ook problemen zou kunnen krijgen. Hoe dan ook zou ze zelfs met een officiële klacht niets kunnen bereiken (Schriftelijke verklaringen CGVS 2, vraag 12). Deze argumentatie is echter niet afdoende. Niettemin begrip kan worden opgebracht voor de leeftijd en gezondheidstoestand van uw ouders, kon op zijn

minst van uw zus verwacht worden dat ze geprobeerd zou hebben om deze problemen kenbaar te maken bij de autoriteiten. Te meer omdat de coalitie Georgian Dream ondertussen een politieke meerderheid heeft verworven in Georgië. Zodoende maakte u dus niet aannemelijk dat er voor u bij terugkeer naar Georgië geen bescherming vanwege uw autoriteiten voorhanden zou zijn.

U argumenteerde tot slot nog dat u ook een vrees koestert ten aanzien van Georgian Dream zelf omdat er binnen Georgian Dream zelf ook onenigheid zou zijn. Verschillende leden van Georgian Dream waren volgens u namelijk infiltranten van de National Movement. Dit zou voor argwaan hebben gezorgd binnen Georgian Dream. Leden van Georgian Dream zouden elkaar ook verklikt hebben om hun eigen vel te redden. In een dergelijk klimaat van wantrouwen zou u bij terugkeer naar Georgië een gemakkelijk slachtoffer zijn (Schriftelijke verklaringen CGVS 1, vraag 2 en 10). Er moet echter op gewezen worden dat het hier om ongefundeerde beweringen van uwentwege gaat, die u op geen enkele manier met enig tastbaar bewijs kon staven.

Volledigheidshalve kan nog opgemerkt worden dat u ook de door u aangehaalde medisch-psychologische problemen die het gevolg zouden zijn van de door u ingeroepen vervolgingsproblemen, in casu nekpijn en stress (Schriftelijke verklaringen CGVS 2, vraag 7 en 12), met geen enkel document wist te staven waardoor het beweerde oorzakelijk verband niet objectief is aangetoond. Wat de overige door u aangehaalde medische problemen betreft, hepatitis C, moet erop gewezen worden dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds besmet raakte met hepatitis C ten tijde van de Sovjetunie, dit is voor 1991, als gevolg van een behandeling bij de tandarts (Schriftelijke verklaringen CGVS 2, vraag 12). U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (uw Georgische identiteitskaart, geboorteakte en rijbewijs) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen weigeren. Zij bevatten immers louter identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie staan, doch geen informatie met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezondheidsproblemen aanhaalt, waarvan u verklaart dat deze de mogelijkheid tot terugkeer naar uw land van herkomst in het gedrang zouden kunnen brengen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de beginselen van behoorlijk bestuur en van het verbod van willekeur. In een tweede middel haalt verzoekende partij wederom de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de beginselen van behoorlijk bestuur. Zij voert tevens de schending aan van de artikelen 3 en 5 EVRM. In een derde en laatste middel, dat verzoekende partij aanduidt als "vierde middel", wordt door verzoekende partij de schending aangevoerd van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 3 *juncto* 13 EVRM, van de "motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het fair play-beginsel.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid van voormelde middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. Met betrekking tot de opgeworpen schending van het "fair play-beginsel" merkt de Raad op dat verzoekende partij niet aanvoert op welke manier dit beginsel zou zijn geschonden, terwijl de uiteenzetting van een middel niet alleen vereist dat wordt aangevoerd welke bepaling of welk beginsel geschonden wordt geacht, doch ook de manier waarop ze werd geschonden door de bestreden

beslissing. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld beginsel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.2. Wat betreft de aangehaalde schendingen van de artikelen 3 en 5 EVRM, wijst de Raad erop dat een dergelijke schending niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661; RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

In verband met de opgeworpen schending van artikel 3 EVRM dient daarnaast te worden gespecificeerd dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

Met betrekking tot artikel 13 EVRM stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet aantoont op welke wijze deze verdragsbepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Verzoekende partij beperkt zich in haar betoog tot een loutere verwijzing naar voormeld artikel. Dit onderdeel van het derde middel is derhalve niet ontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad wijst verzoekende partij erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer verzoekende partij toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

In haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij desbetreffend dat haar familie tot op heden werd lastiggevallen door de oude belagers van verzoekende partij en dat zij bovendien vrees koestert ten aanzien van Georgian Dream zelf. Er is immers gebleken dat er binnen Georgian Dream verschillende infiltranten van de National Movement waren en dat er bovendien tal van afrekeningen zijn gebeurd, waarbij leden van de beweging elkaar hebben verklikt om hun eigen vel te redden. Verzoekende partij loopt dan ook het risico om zelf het slachtoffer te worden van dergelijke afrekening. Bovendien zijn de machtshebbers in de politieke partij Georgian Dream geenszins dezelfde als destijds in de beweging Georgian Dream.

De Raad stelt evenwel vast dat de uitgebreide motivering van verwerende partij betreffende het zich heden in Georgië kunnen beroepen op de hulp en bescherming van de aldaar aanwezige autoriteiten –

autoriteiten van wie zij zelf politiek aanhangster was/is – door verzoekende partij niet wordt weerlegd. Verzoekende partij beperkt zich immers tot het louter herhalen van het door haar voorgehouden asielrelaas, hetgeen niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. De opmerking dat de machtshebbers in de politieke partij Georgian Dream geenszins dezelfde zijn als destijds in de beweging Georgian Dream betreft voorts een blote bewering die door verzoekende partij op generlei wijze met objectieve informatie wordt onderbouwd. Bovendien maakt verzoekende partij met dergelijke opmerking geenszins aannemelijk dat zij daarom niet op de bescherming vanwege de autoriteiten zou kunnen rekenen.

2.2.5. Gezien de vaststelling dat verzoekende partij een beroep kan doen op de hulp en bescherming van de Georgische autoriteiten, kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet worden aangenomen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 17 en 18). Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij om reden van medische overmacht verhinderd was om in te gaan op de uitnodigingen van het Commissariaat-generaal om te worden gehoord in het kader van haar asielaanvraag. Evenwel werd verzoekende partij tweemaal een verzoek om inlichtingen gestuurd in de vorm van een schriftelijke vragenlijst, met de vraag deze zo gedetailleerd mogelijk te beantwoorden. Verzoekende partij gaf hieraan telkens gehoor. In de verzoeken om inlichtingen werd verzoekende partij tevens de mogelijkheid gegeven aanvullende bewijsstukken neer te leggen (administratief dossier, stuk 3). De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.7. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT